

anumite obligații de reglementare unui operator de servicii de comunicații electronice, în pofida faptului că aceste orientări nu au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în limba statului membru în discuție, chiar dacă aceasta este o limbă oficială a Uniunii.

(¹) JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 12 mai 2011 — Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-441/09) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Taxă pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Aplicarea unei cote reduse — Animale vii care sunt destinate în mod normal utilizării în prepararea alimentelor pentru consumul uman și animal — Livrări, importuri și achiziții de anumite animale vii, în special de cai)

(2011/C 204/14)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și B.-R. Killmann, agenți)

Pârâtă: Republica Austria (reprezentant: C. Pesendorfer, agent)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și B. Beaupère-Manokha, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. M. Wissels și M. Noort, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 96 și 98 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) coroborate cu anexa III la această directivă — Cotă redusă — Livrarea, importul și achiziția anumitor animale vii (în special cai) care nu sunt destinate preparării sau producerii unor alimente pentru consumul uman sau animal

Dispozitivul

1. Prin aplicarea unei cote reduse a taxei pe valoarea adăugată tuturor livrărilor, importurilor și achizițiilor intracomunitare de cai, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 96 și 98 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborate cu anexa III la această directivă.
2. Obligă Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.
3. Republica Franceză și Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 24, 30.1.2010.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 19 mai 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte di Appello di Firenze — Italia) — Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università degli studi di Pisa

(Cauza C-452/09) (¹)

(Directiva 82/76/CEE — Libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor — Medici — Dobândirea titlului oficial de calificare ca medic specialist — Remunerație pe durata formării profesionale — Prescripție de cinci ani a dreptului la plata remunerațiilor periodice)

(2011/C 204/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte di Appello di Firenze

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle

Pârâți: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università degli studi di Pisa

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Corte di Appello di Firenze — Interpretarea Directivei 82/76/CEE a Consiliului din 26 ianuarie 1982 de modificare a Directivei 75/362/CEE privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, a certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare în medicină, inclusiv măsurile destinate să faciliteze exercitarea efectivă a dreptului de stabilire și a liberei prestări a serviciilor, precum și a Directivei 75/363/CEE privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind activitățile medicilor (JO L 43, p. 21) — Formarea medicilor specialiști — Dreptul la o remunerare corespunzătoare pe durata formării — Efect direct în lipsa transpunerii directivei — Posibilitatea unui stat de a invoca excepția prescripției de cinci sau de zece ani a dreptului născut din directiva menționată, pentru perioada anterioară primei legi de transpunere

Dispozitivul

Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru să invoce scurgerea unui termen de prescripție rezonabil împotriva unei acțiuni în justiție formulate de un particular cu scopul de a proteja drepturi conferite de o directivă, chiar în cazul în care statul membru nu ar fi transpus-o în mod corect, cu condiția ca, prin comportamentul său, acesta să nu fi stat la originea caracterului tardiv al acțiunii. Constatarea de către Curte a încălcării dreptului Uniunii nu are incidență asupra momentului de începere a termenului de prescripție, în cazul în care nu există nicio îndoială cu privire la încălcarea menționată.

(¹) JO C 24, 30.1.2010.